

An Evaluation of the Ability of the Senior Dental Students of Rafsanjan University of Medical Sciences in Detecting Proximal Caries in Digital Bitewing Radiography in the Academic Year of 2019-2020

Tafakhori Z^{1*}, Shahrokh E²

¹Associated Professor, Department of Oral and Mixillofacial Radiology, School of Dentistry, Rafsanjan University of Medical Sciences, Rafsanjan, Iran

²Dental Student, Rafsanjan University of Medical Sciences, Rafsanjan, Iran

Abstract

Introduction: Dental caries is one of the most common chronic diseases in the world. In addition to clinical examinations, the use of radiographic techniques, especially the bitewing technique, is the main tool for the accurate diagnosis of proximal caries.

Methods: In this cross-sectional study, 50 standard-quality Bitewing radiographs (576 dental surfaces) were obtained from a radiology clinic. The samples were examined separately by three faculty members as gold standard and 30 senior dental students to detect the presence or absence of dental caries and their depth. The observers were asked to mark the presence and absence and depth of dental caries according to the criteria specified in the questionnaire. The findings were analyzed by SPSS software Version 22 and the sensitivity, specificity, positive predictive value, negative predictive value, false positive, and false negative were calculated.

Results: The rate of agreement (Kappa) between the faculty members and students in detecting caries was $0/610 \pm 0/007$ that was statistically significant ($P<0/001$). The sensitivity and specificity of the students' diagnoses of proximal caries were 89/9% and 70/3%, respectively. Interobserver reliability among the students' detection of caries yielded a Kappa coefficient of $0/857 \pm 0/007$.

Conclusion: The ability of senior students of Rafsanjan Dental School to diagnose the presence of caries and detect deep caries (near the pulp) was excellent, and their ability to detect caries on the enamel surface and caries reaching the DEJ was moderate/good. The students' reliability in diagnosing caries was also excellent.

Keywords: Caries, Dental student, Bitewing, Radiography

Sadra Med Sci J 2021; 9(1): 25-34.

Received: Oct. 19th, 2020

Accepted: Jan. 20th, 2021

*Corresponding Author: **Tafakhori Z.** Associated Professor, Department of Oral and Mixillofacial Radiology, School of Dentistry, Rafsanjan University of Medical Sciences, Rafsanjan, Iran, ztafakhori@yahoo.com

مجله علم علوم پزشکی صدرا

دوره ۹، شماره ۱، زمستان ۱۳۹۹، صفحات ۲۵ تا ۲۴
تاریخ پذیرش: ۰۷/۰۷/۹۹ تاریخ دریافت: ۱۱/۱۱/۹۹

بررسی توانایی دانشجویان سال آخر دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان در تشخیص پوسیدگی‌های بین دندانی بر اساس رادیوگرافی بایت‌وینگ دیجیتال در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۹۹

زهرا تفاحری^{۱*}، الهه شاهرخی^۲

^۱دانشیار رادیولوژی دهان، فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، رفسنجان، ایران

^۲دانشجوی دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، رفسنجان، ایران

چکیده

مقدمه: پوسیدگی دندانی از شایع ترین بیماری‌های مزمون در جهان است. علاوه بر تست‌های کلینیکی، تکنیک‌های رادیوگرافی به ویژه تکنیک بایت‌وینگ ابزار اصلی تشخیص دقیق پوسیدگی‌های بین دندانی هستند.

روش‌ها: در این مطالعه توصیفی- مقطوعی، تعداد ۵۰ کلیشه رادیوگرافی بایت‌وینگ (۵۷۶ سطح دندانی) با کیفیت استاندارد از یک کلینیک رادیولوژی تهیه شد. نمونه‌ها به طور جداگانه جهت تعیین وجود یا عدم وجود پوسیدگی بین دندانی و عمق آن، توسط سه نفر از اعضای هیأت علمی به عنوان gold standard و ۳۰ دانشجوی سال آخر دندانپزشکی بررسی شدند. از مشاهده‌گرها درخواست شد، وجود و عدم وجود و عمق پوسیدگی سطوح بین دندانی را با توجه به معیارهای تعیین شده در پرسشنامه علامت بزنند. داده‌ها پس از جمع‌آوری توسط نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۲۲ تجزیه و تحلیل شدند و میزان حساسیت، ویژگی، ارزش اخباری مثبت، ارزش اخباری منفی، مثبت کاذب و منفی کاذب محاسبه گردید.

یافته‌ها: میزان توافق (کاپا) اعضای هیأت علمی و دانشجویان در مورد وجود پوسیدگی برابر با 0.610 ± 0.007 بود که از نظر آماری معنی‌دار بود ($P < 0.001$). میزان حساسیت و ویژگی تشخیص پوسیدگی بین دندانی توسط دانشجویان به ترتیب $70/3\%$ و $89/9\%$ بود. reliability Interobserver بین تشخیص دانشجویان دارای مقدار ضریب توافقی (کاپا) 0.857 ± 0.007 بود.

نتیجه گیری: توانایی دانشجویان سال آخر دانشکده دندانپزشکی رفسنجان در تشخیص وجود پوسیدگی و تعیین پوسیدگی‌های عمیق (نzdیک پالپ) عالی و در تعیین عمق پوسیدگی در سطح مینایی و رسیده به DEJ خوب بود. قابلیت اطمینان دانشجویان نیز در تشخیص پوسیدگی عالی بود.

واژگان کلیدی: پوسیدگی، دانشجوی دندانپزشکی، بایت وینگ، رادیوگرافی

*نویسنده مسئول: زهرا تفاحری، دانشیار رادیولوژی دهان، فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، رفسنجان، ایران، ztafakhori@yahoo.com

مقدمه

پزشکی باید به آن آگاهی کامل داشته باشند، توانایی تشخیص صحیح پوسیدگی بین دندانی است (۱۰). بررسی توانایی تشخیص و تفسیر پوسیدگی های بین دندانی در رادیوگرافی بایت وینگ در دانشجویان سال آخر دندان-پزشکی نشان خواهد داد که این دانشجویان در آینده کاری خود توانایی تشخیص و درمان این نوع پوسیدگی را دارند.^{۱۰} هدف از این مطالعه، تعیین توانایی دانشجویان در سال آخر دندان-پزشکی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان در تشخیص پوسیدگی های بین دندانی بر اساس رادیوگرافی بایت وینگ دیجیتال در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۹۹ است.

روش‌ها

در این مطالعه توصیفی- مقطعي در سال ۱۳۹۸-۹۹ تعداد ۵۰ رادیوگرافی بایت وینگ دیجیتال با کیفیت استاندارد (شامل ۵۷۶ سطح پروگزیمال) از آرشیو یک کلینیک خصوصی رادیولوژی دهان و فک و صورت در شهر رفسنجان انتخاب شدند. لازم به توضیح است که نکات مربوط به اخلاق در انتشار یافته ها مد نظر قرار گرفت. معیارهای ورود رادیوگرافی ها: کلیشه هایی که نظر هر سه استاد محترم در مورد وجود، عدم وجود پوسیدگی و عمق آن در کلیشه، یکسان باشد، کلیشه هایی که به طور مناسب اکسپوز شده باشند، کلیشه هایی که دندان های خلفی آن ها به طور کامل رویش یافته باشد و دندانهای خلفی در آن کوادرانت موجود باشند (جز دندان عقل)، کلیشه هایی که در آن ها نواحی پروگزیمالی دندانی دارای ترمیم نباشد، کلیشه هایی که دندان های خلفی که مارجینال ریچ سالم داشته باشند. معیار خروج نمونه، کلیشه هایی است که سطوح پروگزیمال آن ها دارای اورلپ باشد.

یک متخصص رادیولوژی دهان و فک و صورت، یک متخصص ترمیمی و یک متخصص بیماری های دهان، فک و صورت با تجربه از دانشکده رفسنجان برای تشخیص

پوسیدگی های دندانی از شایع ترین بیماری های مزمن در جهان به شمار می روند. پوسیدگی یک بیماری مسری، چند عاملی، عفونی و میکروبی است. پوسیدگی زایی در سطح دندانی، با دمینزالیزاسیون موضعی و از دست دادن ساختار دندانی مشخص می شود. یکی از مهم ترین محیط های مطلوب برای حضور و فعالیت باکتری بیماری زا، سطح صاف مینای دندان در زیر تماس پروگزیمال است (۱).

هدف اولیه هر اقدام تشخیصی و درمانی، تشخیص زودهنگام پوسیدگی و محدود کردن فعالیت پوسیدگی، قبل از آغاز تخریب آشکار و پیش رونده است. پوسیدگی پروگزیمال در معاینه بالینی قابل مشاهده نیست، اما می تواند در رادیوگرافی بایت وینگ آشکار شود (۲).

رادیوگرافی بایت وینگ بهترین و پرکاربردترین نوع تصویربرداری در تشخیص پوسیدگی پروگزیمالی است (۳). کلیشه بایت وینگ در تشخیص پوسیدگی های بین دندانی که هنوز کاملاً ظاهر بالینی پیدا نکرده اند سودمند است (۴). تصویربرداری دیجیتال روش قابل اطمینان و تکنولوژی فرآگیری است که باعث ارتقاء امکانات تشخیصی در دندان-پزشکی شده است (۵). در بررسی ها نشان داده شد رادیوگرافی بایت وینگ حتی از دستگاه اولتراسوند و ترنس ایلومیناسیون با فیبر نوری نوری دیجیتالی، در تشخیص پوسیدگی های دندانی خلفی بهتر عمل می کند (۶،۷).

یکی از مسائل مهم برای تشخیص افتراقی پوسیدگی پروگزیمال، تمایز آن از سرویکال برن اوست است (۸). در مطالعه ای نتایج نشان داد حدود ۵۰ درصد اختلاف نظر بین دندان-پزشکان در تشخیص پوسیدگی مربوط به تعیین عمق آن است. تشخیص صحیح پوسیدگی می تواند از گسترش آن جلوگیری و عدم تشخیص درست می تواند منجر به ادامه آن حتی در زیر ترمیم شود (۹).

یکی از مسائل مهمی که دانشجویان ترم آخر رشته دندان

تشخیص دانشجو با نظر اساتید مطابقت داشت، به دانشجو نمره یک داده شد و در غیر این صورت، به دانشجو نمره صفر تعلق گرفت. سطوح مشکوک از مطالعه حذف گردید. در پایان، داده‌های جمع آوری شده به ترتیب وارد نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ شد. ابتدا فرض نرمالیتی متغیرهای کمی با استفاده از آزمون کولموگروف اسمیرنوف مورد بررسی قرار گرفت، با توجه به برقرار نبودن این فرض، از آزمون‌های ناپارامتری برای تجزیه و تحلیل داده‌های این مطالعه استفاده شد. حساسیت، ویژگی، مثبت کاذب، منفی کاذب، ارزش اخباری مثبت و ارزش اخباری منفی تشخیص دانشجویان در مورد وجود، عدم وجود و عمق پوسیدگی در هر سه عمق (مینا، رسیده به DEJ، عمیق) محاسبه و به صورت "تعداد (درصد)" گزارش شده است. میانگین صحت تشخیص دانشجویان بر حسب جنسیت با استفاده از آزمون من ویتنی یو و میزان همبستگی صحت تشخیص با سطح معنی‌داری در آزمون‌ها در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

در مجموع ۵۰ کلیشه رادوگرافی بایت وینگ شامل ۵۷۶ سطح توسط اساتید محترم و ۳۰ دانشجو بررسی شد. به این ترتیب در مجموع ۱۷۰۸۹ سطح مورد ارزیابی قرار گرفت. میزان توافق دانشجویان و اعضای هیات علمی (gold standard) در مورد وجود پوسیدگی با استفاده از ضریب توافقی (کاپا) ارزیابی شد که در جدول ۱ گزارش شده است.

مطابق جدول ۱، میزان توافق اعضای هیات علمی و دانشجویان در مورد وجود پوسیدگی برابر با 0.07 ± 0.01 و به طور کلی حساسیت تشخیص دانشجویان $70/3\%$ و ویژگی آن $89/9\%$ بود. ارزش اخباری مثبت $73/2\%$ و ارزش اخباری منفی برابر با $88/5\%$ بود. هم-چنین دقت دانشجویان در تشخیص پوسیدگی $84/4\%$ بود. ارزش اخباری مثبت و ارزش اخباری منفی بالا در

پوسیدگی بر اساس رادیوگرافی‌های بایت‌وینگ انتخاب شدند. نظر یکسان اساتید در مورد وجود یا عدم وجود gold پوسیدگی و عمق آن در یک کلیشه به عنوان، standard در نظر گرفته شد. سپس رادیوگرافی‌ها توسط ۳۰ دانشجو سال آخر دندان‌پزشکی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان بررسی شد. سطوح مورد مطالعه شامل ۵۷۶ سطح مزیال و دیستال بود. اساتید محترم مربوطه سطوح مزیال و دیستال پرمولرهای مولر اول و دوم را در رادیوگرافی‌های بایت‌وینگ، با نگاتوسکوپ یکسان در اتفاق نیمه‌تاریک بررسی نمودند و چکلیست مربوطه را علامت زدند. در ابتداء فرم رضایت‌نامه آگاهانه و داوطلبانه توسط همه‌ی دانشجویان شرکت‌کننده در طرح تکمیل شد. سپس کلیشه‌ها به طور جداگانه در سه نوبت و در هر نوبت ۱۲ کلیشه (جهت جلوگیری از خستگی چشم) با استفاده از نگاتوسکوپ با نور محدود شده به فیلم، در یک اتفاق نیمه‌تاریک توسط دانشجویان مورد بررسی قرار گرفت. اطلاعات به دست آمده در یک چکلیست ثبت شد. این اطلاعات وجود، عدم وجود و عمق پوسیدگی را بررسی نمود. عمق پوسیدگی در چک لیست با توجه به طبقه بندی زیر تعیین شد: A. سطوح سالم، B. پوسیدگی در سطح مینای دندان، C. پوسیدگی رسیده به DEJ، D. پوسیدگی عمیق و E. سطوح مشکوک پس از اتمام چک لیست، به هر دانشجو یک کد شناسایی داده شد. کد عدد فرد جهت مشخص کردن جنسیت مذکور و کد عدد زوج برای جنسیت مؤنث در نظر گرفته شد. هم-چنین برای محاسبه Interobserver reliability بین تشخیص دانشجویان، ده نفر از ۳۰ دانشجو، به صورت تصادفی انتخاب شدند و رادیوگرافی‌ها را در شرایط مشابه در یک هفته بعد از مشاهده اولیه بررسی کردند و تشخیص آن‌ها در چکلیست جدید با کدهای قبلی ثبت شد. برای محاسبه دقت تشخیص وجود یا عدم وجود پوسیدگی و عمق آن، تشخیص هر دانشجو براساس نظر اساتید درباره وجود یا عدم وجود پوسیدگی و عمق آن ارزیابی شد. اگر

اخباری منفی آن برابر با ۷۰/۶٪ بود. دقت دانشجویان در تشخیص پوسیدگی رسیده به DEJ ۹۲/۴٪ بود. مثبت کاذب ۴۹/۸٪ و منفی کاذب ۲/۵٪ بود. حساسیت تشخیص دانشجویان در پوسیدگی های عمیق ۶۰/۳٪ و ویژگی آن ۹۹/۵٪ بود. ارزش اخباری مثبت ۷۵/۹٪ و ارزش اخباری منفی آن برابر با ۹۹٪ بود. دقت دانشجویان در تشخیص پوسیدگی عمیق ۹۸/۵٪ بود. مثبت کاذب ۰/۵٪ و منفی کاذب ۳۹/۷٪ بود.

مقایسه میانگین صحت تشخیص پوسیدگی در سطح مینا و رسیده به DEJ و عمیق و سطوح سالم توسط دانشجویان بر حسب جنسیت در نمودار ۱ ارائه شده است. طبق نمودار ۱، دختران به طور متوسط ۹۰/۴٪ از سطوح سالم و ۷۱/۸٪ از پوسیدگی های سطح مینایی و ۶۶/۶٪ از پوسیدگی های رسیده به DEJ و ۹۰/۴٪ از پوسیدگی عمیق (نzdیک پالپ) را درست تشخیص داده اند، این ارقام در جنسیت پسران به ترتیب ۹۳/۷٪، ۹۳/۷٪، ۳۱/۵٪ و ۷۴/۲٪ بود.

تشخیص نشان می دهد که دانشجویان در تشخیص وجود یا عدم وجود پوسیدگی موفق بوده اند.

برای محاسبه های حساسیت و ویژگی تشخیص دانشجویان در عمق پوسیدگی و ارزش اخباری مثبت و منفی تشخیص عمق پوسیدگی، میزان توافق نظر اعضای هیات علمی و دانشجویان در مورد پوسیدگی در سطح مینا، رسیده به DEJ و عمیق جداگانه بررسی شد. در جدول ۲، یک بررسی دقیق تر از درصد میزان توافق نظر اعضای هیات علمی و دانشجویان در تشخیص پوسیدگی در سطح مینا، رسیده به DEJ و عمیق ارائه شده است.

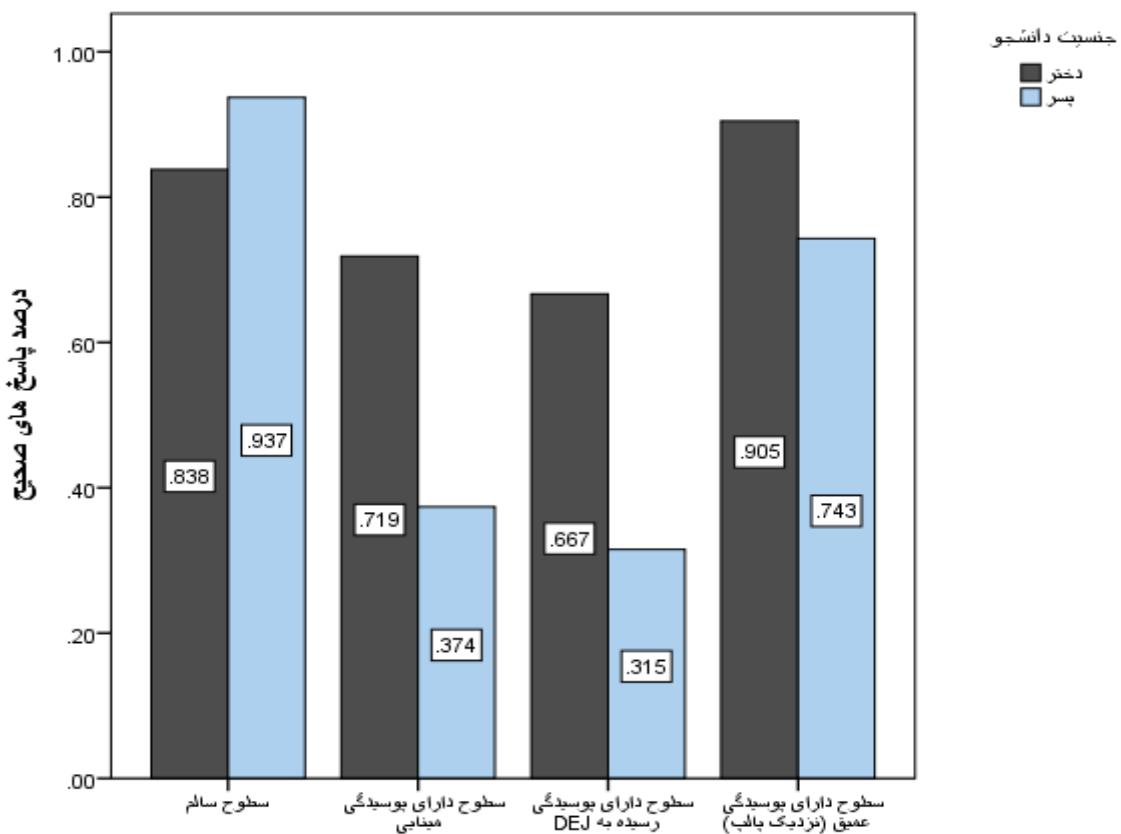
همانطور که در جدول ۲ آمده است، حساسیت تشخیص دانشجویان در سطح مینا ۵۰٪ و ویژگی آن ۸۸/۲٪ بود. ارزش اخباری مثبت ۴۳/۱٪ و ارزش اخباری منفی برابر با ۹۰٪ بود. دقت دانشجویان در تشخیص پوسیدگی در سطح مینا ۸۲/۵٪ بود. مثبت کاذب ۵۰٪ و منفی کاذب ۱۱/۸٪ بود. همچنین حساسیت تشخیص دانشجویان در تشخیص پوسیدگی های رسیده به DEJ ۵۰/۲٪ و ویژگی آن ۹۷/۵٪ بود. ارزش اخباری مثبت ۹۴/۲٪ و ارزش

جدول ۱. ارزیابی میزان توافق نظر اعضای هیات علمی و دانشجویان در مورد وجود پوسیدگی

	نظرات اعضا هیات علمی درباره وجود پوسیدگی (gold standard)		جمع
	دارد	ندارد	
نظر دانشجویان در مورد وجود پوسیدگی	دارد	۳۳۹۰	۱۲۴۱
	ندارد	۱۴۲۹	۱۱۰۲۹
جمع		۴۸۱۹	۱۲۲۷۰
			۱۷۰۸۹

جدول ۲. ارزیابی میزان توافق نظر اعضای هیات علمی و دانشجویان در تشخیص پوسیدگی در سطح مینا ، رسیده به DEJ و عمیق

	پوسیدگی در سطح مینا (%)	پوسیدگی رسیده به DEJ (%)	پوسیدگی عمیق (%)
حساسیت	۵۰	۵۰/۲	۶۰/۳
ویژگی	۸۸/۲	۹۷/۵	۹۹/۵
ارزش اخباری مثبت	۴۳/۱	۹۴/۲	۷۵/۹
ارزش اخباری منفی	۹۰	۷۰/۶	۹۹
مثبت کاذب	۵۰	۴۹/۸	۰/۵
منفی کاذب	۱۱/۸	۲/۵	۳۹/۷

نمودار ۱. مقایسه میانگین درصد صحت تشخیص بر حسب جنسیت

طبق نتایج به دست آمده در این مطالعه، دانشجویان سال- آخر دانشکدهی دندانپزشکی رفسنجان در تشخیص وجود پوسیدگی دقت بالایی داشتند. دانشجویان بهترین عملکرد را در تشخیص پوسیدگی‌های عمیق داشتند اما در تشخیص پوسیدگی‌های مینایی و رسیده به DEJ، توجه و دقت کافی را نداشتند و عملکرد آن‌ها متوسط بود. مطالعه‌ی نعمتی و همکاران (۱۵)، در دانشکده دندانپزشکی رشت نیز با نتایج مطالعه‌ی حاضر همخوانی داشت و دانشجویان در آن مطالعه نیز تمایل بیشتری داشتند که تصاویر مشکوک را "بدون پوسیدگی" در نظر بگیرند. نتایج مطالعه‌ی رموزی و همکاران (۱۶) و نیکنیان و همکاران (۱۷) بهنوعی با یافته‌های حاضر مطابقت دارد. با این وجود، سطح پایین حساسیت در تشخیص پوسیدگی در این مطالعه ممکن است به دلیل محدودیت‌های

میزان interobserver reliability بین تشخیص دانشجویان دارای ضریب توافقی (کاپا) 0.857 ± 0.007 بود و توافق خوبی را نشان می‌داد.

بحث

تشخیص زودرس پوسیدگی‌های دندانی، در عین ساده بودن بسیار مهم است و می‌تواند پیشرفت آن‌ها را محدود و نیاز به درمان‌های ترمیمی پیچیده را کم کند. علاوه بر این، اگر عمق پوسیدگی به درستی تشخیص داده شود، می‌توان یک طرح درمان مناسب را ارائه داد (۱۱، ۱۲). انتخاب بهترین روش برای تشخیص و مشاهده‌ی پوسیدگی، همواره مورد بررسی قرار گرفته است. ساده‌ترین و متداول‌ترین روش برای تشخیص پوسیدگی‌های بین- دندانی، معاینه بالینی و رادیوگرافی بایت‌وینگ است (۱۳، ۱۴).

(Yasar) و همکاران (۱۹)، دانشجویان سال آخر، توافق interobserver بیشتری در تعیین پوسیدگی از روی رادیوگرافی، نسبت به دانشجویان سال چهارم داشتند. به علاوه در این مطالعه دیده شد که رادیولوژیست‌ها نسبت به اندودونتیست‌ها و متخصصین ترمیمی، دقت بیشتری در تشخیص پوسیدگی بر اساس کلیشه رادیوگرافی دارند.

یافته‌های مطالعه حاضر نشان می‌دهد، دختران در مقایسه با پسران، در تشخیص سطوح دارای پوسیدگی بهتر عمل کردند. پسران در تشخیص سطوح سالم موفق‌تر بودند و ترجیح می‌دادند دندان‌های مشکوک را سالم در نظر بگیرند.

در رابطه با دقت تشخیصی نرم افزارهای تعیین پوسیدگی با مشاهده‌گر انسانی ونzel (Wenzel) و همکاران (۲۰) نشان دادند که نرم افزار در مقایسه با مشاهده‌گر انسانی از دقت کمتری در تعیین پوسیدگی‌های بین دندانی برخوردار است. به طور کلی، نتایج این مطالعات، بر لزوم آموزش صحیح و کافی دانشجویان برای تشخیص دقیق پوسیدگی بین دندانی بر اساس رادیوگرافی‌های بایتوینگ تأکید می‌کند اما با این وجود، در مطالعه‌ای توسط ورباس(Wrbas) و همکاران (۲۱)، شرکت دانشجویان سال آخر در ۶ دوره آموزشی متوالی برای بهبود توانایی تشخیصی آن‌ها تاثیر معنی‌داری بر توانایی تشخیص پوسیدگی‌های بین دندانی در آن‌ها نداشته است.

پیشنهاد می‌شود این مطالعه در سایر دانشگاه‌ها انجام شود تا با مقایسه نتایج در صورت نیاز بتوان تغییری در کریکولوم درسی ایجاد کرد.

نتیجه گیری

با توجه به نتایج مطالعه حاضر می‌توان گفت توانایی دانشجویان سال آخر دانشکده دندان‌پزشکی رفسنجان در تشخیص وجود پوسیدگی عالی بود، اما توانایی تشخیص آن‌ها در پوسیدگی مینایی و رسیده به DEJ متوسط بود.

رادیوگرافی پانورامیک باشد. رادیوگرافی پانورامیک کارایی رادیوگرافی‌های بایتوینگ را در نمایش پوسیدگی‌های بین‌دندانی ندارد. علاوه بر این، در تصاویر پانورامیک پره - مولرها نیز باهم اورلپ دارند، بنابراین مشاهده‌ی دقیق سطوح بین‌دندانی در پره‌مولرها و تشخیص صحیح پوسیدگی در این مناطق غیرممکن می‌شود. در روش کار مطالعه‌ی حاضر از رادیوگرافی‌های بایتوینگ دیجیتال استفاده شد. نتایج به دست آمده از مطالعه فلاخ زاده و همکاران (۱۳) در دانشگاه قزوین، کامبورواغلو و همکاران (۱۸) در آنکارا و عبدینین و همکاران (۱۲) در دانشگاه اصفهان نشان داد که رادیوگرافی بایتوینگ در تشخیص پوسیدگی بین‌دندانی از سایر روش‌های رادیوگرافی از ارزش تشخیص بالاتری برخوردار است.

پوسیدگی از نظر آماری معنی‌دار بود، این در حالی است که حکمتیان و همکاران (۱۴) متذکر شدند که میزان توافق بین اعضای هیأت علمی و دانشجویان در مورد وجود پوسیدگی در آن مطالعه نشان‌دهنده‌ی توافق ضعیف است. یافته‌های مطالعه‌ی ذکر شده نشان می‌دهد که دانشجویان با استفاده از رادیوگرافی‌های بایتوینگ تنها قادر به تشخیص صحیح چند مورد از پوسیدگی‌های بین‌دندانی بودند. از علل احتمالی این ضعف می‌توان به پایین بودن کیفیت آموزش، تعداد بالای دانشجویان در بخش و نسبت نامناسب دانشجو به استاد، آموزش‌های فشرده و دوره‌ای و تجربه کم دانشجویان اشاره کرد.

interobserver reliability دندانپزشکی رفسنجان در تشخیص پوسیدگی، نشان دهنده‌ی یک توافق خوب است. همچنین درصد پایایی در این مطالعه، در دختران $92/3\%$ بود و توافق تقریباً کاملی را نشان می‌داد. این عدد در پسران $75/8\%$ بود که درصد پایایی بالاتر در دختران نشان دهنده‌ی تغییر نظر کمتر آن‌ها در تشخیص وجود و یا عدم وجود پوسیدگی پس از یک هفته است. همچنین بر اساس نتایج مطالعه یاسر

- practice. J Am Dent Assoc 2005;136(10):1379-87.
6. Matalon S, Feuerstein O, Kaffe I. Diagnosis of approximal caries: bite-wing radiology versus the Ultrasound Caries Detector. Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral Radiol Endod 2003;95(5):626-31.
7. Young DA, Featherstone JD. Digital imaging fiber-optic trans-illumination, F-speed radiographic film and depth of approximal lesions. J Am Dent Assoc 2005;136(12):1682-7.
8. Whaites E, Drage N. Essentials of dental radiography and radiology. 8th edition. Amsterdam: Elsevier;2019;181-183.
9. Lewis DW, Kay EJ, Main PA, Pharoah MG, Csima A. Dentists' variability in restorative decisions, microscopic and radiographic caries depth. Community Dent Oral Epidemiol. 1996; 24(2):106-11.
10. Bengtson AL, Gomes AC, Mendes FM, Cichello LR, Bengtson NG, Pinheiro SL. Influence of examiner's clinical experience in detecting occlusal caries lesions in primary teeth. Pediatr Dent 2005;27(3) :238-243.

قابلیت اطمینان دانشجویان نیز در تشخیص پوسیدگی تقریباً عالی بود و در تشخیص عمق پوسیدگی نیز بسیار خوب بود.

تشکر و قدردانی

از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان به دلیل حمایت مالی از این طرح تحقیقاتی به شماره ۹۸۰۲۸۵ تقدیر و تشکر به عمل می اید.

تضاد منافع

در این طرح تضاد منافع وجود ندارد.

منابع

1. Heymann HO, SwiftEJ, Ritter AV. Sturdevant's Art & science of operative dentistry. 7th edition. Amsterdam: Elsevier; 2019:40-42.
2. Hilton T , Ferracane JL , Broome JC. Summitt's fundamentals of operative dentistr. 4th edition. Berlin: Quintessence publishing; 2014:40-45.
3. White SC, Pharoah MJ. Oral Radiology Principle and Interpretation. 8thed. St. Louis: Mosby Co; ۲۰۱۹:301-320.
4. Kidd EA, Pitts NB. A reappraisal of the value of the bitewing radiograph in the diagnosis of posterior approximal caries. Br Dent J 1990;169(7):195-200.
5. Van der Stelt PF. Filmless imaging: the uses of digital radiography in dental

- Dentomaxillofac Radiol Pathol Surg. 2017; 6(3):69-76.
16. Romoozi E, Daneshkazemi AR, Tavana N. Diagnostic value of senior dental students in Yazd about of detection the proximal caries on panoramic radiographs compared to detection of experts in 1394. J Shahid Sadoughi Univ Med sci. 2016; 24(5):452-9.
17. Nikneshan S, Moradi AH, Mohseni S, Moshfeghi M. Capability of senior dental students in detecting the presence and diagnosing the depth of proximal caries on a bite wing radiographs. J Dent Sch. 2012; 30(2):110-16.
18. Kamburoğlu K, Kolsuz E, Murat S, Yüksel S, Özen T. Proximal caries detection accuracy using intraoral bitewing radiography, extraoral bitewing radiography and panoramic radiography. D M F R. 2012; 41(6):450-9.
19. Shirani F, Zamani Naser A, Mosavat F, Hamzeh M. The sensitivity and specificity of the diagnosis of dental caries among senior dental students. J special Material Techniques Dent. 2011; 7(5):712-14.
11. Ko AC, Hewko M, Sowa MG, Dong CC, Cleghorn B, Choo-Smith LP. Early dental caries detection using a fibre-optic coupled polarization-resolved Raman spectroscopic system. Opt Express. 2008;16:6274-84.
12. Abdinian M, Faghihian R, Faghihian H, Student D. Proximal caries detection accuracy using intra oral digital bitewing radiography and conventional intra oral bitewing radiography with film. J Mazandaran Univ Med Sci. 2014; 25(125):131-34.
13. Falahzadeh F, Tayyebi A, Tofangchiha M, Modirfalah H, Khosroshahi SS. Agreement of bitewing and digital panoramic radiographies in the detection of proximal caries. J Kerman Univ Med Sci. 2013; 20(4):343-53.
14. Hekmatian E, Jalaie ES. Assessment of the ability of senior dental students of esfahan university of medical sciences to detect interproximal caries on conventional bite wing radiographs. J Isfahan Dent Sch. 2013; 9(3):266-72.
15. Nemati S, Ostovarrad F, Ranjzad H, Rashid Kandovani AA. The Accuracy of Senior Students of Rasht Dental School in Detecting Proximal Caries in Digital Bitewing Radiographs. J

21. Wrbas KT, Kielbassa AM, Schulte-Monting J, Hellwig E. Effects of additional teaching of final-year dental students on their radiographic diagnosis of caries. *Eur J Dent Educ.* 2000; 4(3):138–42.
20. Wenzel A, Hintze H, Kold LM, Kold S. Accuracy of computer-automated caries detection in digital radiographs compared with human observers. *Eur J Oral Sci.* 2002; 110(3):199-203.

Cite this article as:

Tafakhori Z, Shahrokhi E. An Evaluation of the Ability of the Senior Dental Students of Rafsanjan University of Medical Sciences in Detecting Proximal Caries in Digital Bitewing Radiography in the Academic Year of 2019-2020. *Sadra Med Sci J* 2021; 9(1): 25-34.